

Martin Bagge som Bellman och Jonas Stenström som Linné tog publiken med sig på vandring runt von Echstedtska gården.

Bellman och Linné intog von Echstedtska gården

KILA

”Hade jag sextusende daler...
...si då skulle jag hålla baler”
Så skaldade Carl Michael Bellman i Fredmans sång nr 14.

Malin Axelsson och Käthy Nilsson tackade Martin Bagge och Jonas Stenström för deras framträdande och över det hela vilade en 1700-talsstämning. [\[Förstora\]](#)

Så sjöng också Martin Bagge då han tillfälligt iklätt sig rollen som assessor Bengt von Echstedt vid söndagens föreställning på von Echstedtska gården i Västra Smedbyn, Kila. Att tala om en renodlad konsert vore fel, eftersom det som bjöds publiken var en kombination av teater, happening och konsert – allt lika spontant som genomarbetat.

1700-talsgiganter

Två av 1700-talets giganter möttes nu på gårdstunet; Carl von Linné och Carl Michael Bellman, det vill säga biologen Jonas Stenström som Linné och vår kanske allra främste bellmantolkare, nyss nämnde Martin Bagge, som Bellman.

Jonas Stenström tog publiken med sig på herbationer i bästa linnéanda runt gårdens omedelbara omgivning och berättade på ett synnerligen humoristiskt och levande sätt både om växter och personen Carl von Linné. Det blev en levnadsbeskrivning av Linné i snabbformat, skulle man kunna säga.

I olika skepnader

Här och där dök Martin Bagge upp i olika skepnader och sjöng passande bellmanvisor. Först alltså som gårdens herre Bengt von Echstedt med dennes bakgrund i Kungliga Myntverket i åtanke. Därvid framkom att assessorn var i akut behov av pengar, varför han tillfrågade såväl Linné som publiken om möjligheten att få ett litet handlån på, om inte sextusen så i alla fall kanske ettusen daler? En vänlig man försökte då lite diskret lämna över en tillknycklad sedel till von Echstedt, som dock genast vecklade ut den i allas åsyn. Och si, vems porträtt, om inte Carl von Linnés, prydde ena sida av hundralappen!

Döden i apelgården

I apelgården var det Döden som med sin lie och fela tog emot men nere vid lidret uppenbarade sig slutligen Bellman som efter ett par visor, eller rättare sagt valda delar därav, och en klunk rött vin, ledde sällskapet tillbaka till tunet för den avslutande konserten.

Bagge/Bellman sjöng bland annat epistel 82, Vila vid denna källa, ep 63 Fader Bergström och ep 2 Nå skruva fiolen. Men han sjöng också en visa av Bellmans föregångare Olof von Dalin samt en helt okänd bellmanvisa med titeln Sommarmorgon. Här kunde musiken spåras till tyskt 1600-tal, men är för oss mera känd i den danska visan ”Han skulle gå ut efter öl”. Martin Bagges tolkning var mjuk och innerlig och lyfte fram texten föredömligt bra.

Fångade publiken

Efter tack och blommor till de båda medverkande avslutades konserten med att publiken och Martin Bagge tillsammans sjöng Fjäriln vingad.

Greppet att blanda Linné och Bellman på det här viset var närmast genialt. Alltsammans tog två timmar, men det var två lättsamma och sköna timmar. Både Jonas Stenström och Martin Bagge kan konsten att fånga sin publik och samtidigt krydda det hela med intressanta fakta och roliga anekdoter. Gärna mer sånt!

Solen värmd

Kanske det bästa av allt ändå var att det inte kom en enda droppe regn under hela eftermiddagen, trots att det såg hotande ut vid starten klockan 15. Tvärtom, solen flödade och värmd under såväl herbationer som konsert. Och allt detta på själva Bellmandagen den 26 juli.

Anders Falk